

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

ผลจากการศึกษาการตกแต่งกำแพงได้แรงจูงใจทำกำไรให้เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 โดยหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้อธิบายไว้เบื้องต้นในบทที่ 3 จำแนกเป็น 7 กลุ่มอุดสาಹกรรม

จากการรวบรวมบทวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์หุ้นจากบริษัทหลักทรัพย์ 3 แห่ง โดยใช้วิธีการเลือกแบบวิธีเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นผลกำไรประจำปีจากบทวิเคราะห์ที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ว่าบริษัทจะทำได้โดยวิเคราะห์ไว้ในไตรมาสที่ 1 ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 เมื่อเปรียบเทียบกับกำไรประจำปีจริง สามารถจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบริษัทที่มีกำไรประจำปีเป็นไปตามที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ (กำไรประจำปีที่เกิดขึ้นจริงเท่ากับหรือมากกว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์) และกลุ่มบริษัทที่มีกำไรประจำปีไม่เป็นไปตามที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ (กำไรประจำปีที่เกิดขึ้นจริงน้อยกว่าที่นักวิเคราะห์คาดการณ์) รายละเอียดตามตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 ประชาราท จำนวน ของบัญชีบริษัททุนการเงิน ไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ และเป็นบริษัทที่มีภาระที่มากกว่าที่ประเมินไว้ในปัจจุบัน

ตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 แบ่งตามคุณสมบัติทางการเงิน

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัจจุบันที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุน			ปัจจุบันที่มีกำไรไม่เป็นไปตามที่นักลงทุน		
	คาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์			คาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์		
	ปัจจุบัน	ปี 2553	ปี 2554	รวม	ปี 2553	ปี 2554
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	26	3	4	3	10	38.46
ภาคในเมือง	42	10	3	9	22	52.38
ทั่วประเทศ	38	6	4	7	17	44.74
น้ำมัน	74	13	11	21	45	60.81
สินค้าอุตสาหกรรม	50	8	4	7	19	38.00
สินค้าคงคลัง	4	0	1	0	1	25.00
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	102	16	8	21	45	44.12
รวม	336	56	35	68	159	47.32
					53	66
					58	177
						52.68

หากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ มีจำนวน 159 ปีบัญชีที่คิดเป็นร้อยละ 47.32 เดղากลุ่มตัวอย่างที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ที่จำนวน 177 ปีบัญชี คิดเป็นร้อยละ

52.68 โดยกู้มดุลสาหกรรมที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ 3 อันดับแรก คือ กู้มดุลสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กู้มดุลสาหกรรมเบริการ เดชกู้มดุลสาหกรรมโภคิน โนรี ตามลำดับ ส่วนกู้มดุลสาหกรรมที่มีกำไรไม่เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ 3 อันดับแรก คือ กู้มดุลสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กู้มดุลสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และกู้มดุลสาหกรรมบริการตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 กำไรเดียวกันจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ของบุรีรัมย์ที่นักลงทุนคาดหวัง และรายบุรีรัมย์ที่ประเมินไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 แบ่งตามกู้มดุลสาหกรรม จำนวน 336 ปีบริษัท

กู้มดุลสาหกรรม	ปีบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังที่มีกำไรไม่เป็นไปตามที่นักลงทุน			คาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์				
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ค่าเฉลี่ย 3 ปี	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ค่าเฉลี่ย 3 ปี
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร เทคโนโลยี	4,213 3,995	5,548 6,744	1,973 5,556	4,075 5,008	1,574 269	1,897 3,920	5,536 2,546	3,160 2,595
ห้ามพยากร บริการ	21,744 1,545	27,732 1,579	9,984 2,355	18,310 1,931	6,088 1,467	13,975 3,005	18,383 848	13,986 1,901
สินค้าอุตสาหกรรม ศินค้าอุปโภคบริโภค	1,244 -	3,728 188	393 -	1,454 188	944 225	1,567 -	4,767 394	2,768 338
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	2,392	1,441	1,360	1,741	1,252	2,892	3,422	2,485
ค่าเดือนรวม	5,855	6,709	3,603	4,673	1,688	4,543	5,128	3,891

ตารางที่ 4-2 แสดงให้เห็นว่าคุณปีบริษัทที่มีการนับถือในปีตามพื้นหลังทุนภาคห่วงมีค่าเฉลี่ยกำไร 3 ปีจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์สูงกว่าคุณปีบริษัทที่มีการไม่เป็นไปตามพื้นหลังทุนภาคห่วง โดยหากคุณปีบริษัททุนภาคห่วง โศยคุณปีบริษัททุนภาคห่วงที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังมากที่สุดก็จะสามารถพยากรณ์ของนักวิเคราะห์โดยที่ค่าเฉลี่ยกำไร 3 ปี ดูจะเป็น 3 อันดับแรก คือ กดุ่นอุตสาหกรรมที่เพิ่งเข้ามาในโภคัย และกดุ่นอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารตามลำดับ ส่วนกดุ่นอุตสาหกรรมที่มีกำไรไม่เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ โดยมีค่าเฉลี่ยกำไร 3 ปี ดูจะเป็น 3 อันดับแรก คือ กดุ่นอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร แต่กดุ่นอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของค่าเฉลี่ยกำไรจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง และค่าเฉลี่ยที่ไม่กำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 จำนวน 336 ปีบริษัท รายการ ($n=336$)

	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ค่าหัวงาย (Median)	ค่ามาตรฐาน (Standard Deviation)	ค่าสูงสุด (Maximum)	ค่าต่ำสุด (Minimum)	หน่วย: ล้านบาท
ค่าเฉลี่ยกำไรปี 2553	4,489	5,639	3,038	1,630	3,930	5,758
ส่วนเบี่ยงบานมาตรฐาน (SD)	10,742	15,892	7,181	2,201	8,289	16,005
ค่าสูงสุด (Maximum)	66,655	93,346	50,630	12,496	48,569	110,817
ค่าต่ำสุด (Minimum)	-1,261	-1,217	-1,423	-52	92	-643

จากตารางที่ 4-3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของกำไรจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ของปีบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง เท่ากับ 4,489 5,639 และ 3,038 ล้านบาท สำหรับปี 2553 2554 และ 2555 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของกำไรจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ของปีบริษัทที่มีกำไรไม่เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง เท่ากับ 1,630 3,930 และ 5,758 ล้านบาท สำหรับปี 2553 2554 และ 2555 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ มีจำนวน 159 ปีบริษัท ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการศึกษาสำหรับงานวิจัยนี้ ต้องเป็นบริษัทที่มีข้อมูลทางการเงินย้อนหลัง 6 ปีเพื่อเข้าสู่คัมแบน Modified Jones ดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 ทำให้คงเหลือกลุ่มตัวอย่างที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 136 ปีบริษัท รายละเอียดตามตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 ประเภท จำนวน ของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ ของนักวิเคราะห์ สำหรับปี 2553-2555 ที่มีข้อมูลทางการเงินย้อนหลัง 6 ปี จำแนกตาม กลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปีที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ ของนักวิเคราะห์และมีข้อมูลทางบัญชีย้อนหลัง 6 ปี				รวม
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	รวม	
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	3	4	3	10	
เทคโนโลยี	9	2	7	18	
ทรัพยากร	5	4	6	15	
บริการ	12	10	19	41	
สินค้าอุตสาหกรรม	5	1	5	11	
สินค้าอุปโภคบริโภค	0	1	0	1	
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	15	6	19	40	
รวม	49	28	59	136	

จากตารางที่ 4-4 แสดงปีบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ ของนักวิเคราะห์ ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 ซึ่งมีข้อมูลทางการบัญชีย้อนหลัง 6 ปี จำนวน 49 ปี บริษัท สำหรับปี พ.ศ. 2553 28 ปีบริษัท สำหรับปี พ.ศ. 2554 และ 59 ปีบริษัท สำหรับปี พ.ศ. 2555

รวมทั้งสิ้น 136 บริษัท โดยกุญแจรัมที่มีมากที่สุดในประเทศไทยคือบริษัทห้ามก่อสร้าง จำกัด 3 จำนวน 3 ล้านดับเบิลรือด คือ ก่อสร้างอุตสาหกรรมก่อสร้างและก่อสร้างโครงสร้างทางการรัฐบาล ได้แก่ ก่อสร้างและก่อสร้างขนาดใหญ่ จำนวน 41 บริษัท 40 บริษัท และ 18 บริษัท ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 บริษัทที่บัญชีไว้จากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ทั้งหมด แสดงถึงการประกอบการจังหวัดเดียวของประเทศไทยที่มีกำไรงามที่สุดในประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553-2555 ที่มีข้อมูลทางการเงินชี้ช่องเหลืองหลัง 6 ปี จำแนกตามคุณลักษณะการรัฐบาล หน่วย: ล้านบาท

คุณลักษณะการรัฐบาล (n=136)	ปี 2553				ปี 2554				ปี 2555				ค่าเฉลี่ย 3 ปี
	กำไร	ขาดทุน	ผลต่าง	กำไร	ขาดทุน	ผลต่าง	กำไร	ขาดทุน	กำไร	ขาดทุน	กำไร	ขาดทุน	
เกษตรและอุตสาหกรรมอาชีว	4,213	5,245	1,032	5,548	6,488	941	1,973	2,499	526	4,075	4,919	844	
เหมืองแร่	4,400	5,682	1,282	10,131	14,186	4,056	7,070	8,330	1,260	6,075	7,657	1,582	
ห้ามพยากรณ์	25,709	32,412	6,703	27,732	31,692	3,960	11,276	13,722	2,446	20,475	24,744	4,269	
บริการ	1,779	2,868	1,089	1,859	2,196	337	2,696	3,454	759	2,223	2,976	753	
สินค้าอุตสาหกรรม	482	719	237	510	520	10	786	1,307	522	623	968	346	
สินค้าอุปโภคบริโภค	-	-	-	188	462	274	-	-	-	188	462	274	
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	2,531	3,631	1,101	1,814	3,158	1,344	1,460	1,944	483	1,915	2,759	844	
ค่าเสื่อมทรัพย์อุตสาหกรรม	6,519	8,426	1,908	6,826	8,386	1,560	4,210	5,209	999	5,082	6,355	1,273	

จากตารางที่ 5-2 เมตรองฯ ให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบกับการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ทั่วไปถึง แท่งสำหรับการประมวลผลจริงถ้ามีข้อมูลใหม่ๆ ปรับเปลี่ยนไปตามที่นักวิเคราะห์ทั่วไปได้ คาดว่าจะทำให้ตัวแปรต่อไปนี้มีผลต่อการพยากรณ์ที่ดีขึ้น

ตารางที่ 4-6 ศินทร์พัฒนาสืบทอดของปัจจัยที่มีผลต่อปรับเปลี่ยนไปตามที่นักวิเคราะห์ทั่วไป พ.ศ. 2553-2555 ที่มีชื่ออยู่ทางการเงินชื่อนานหลัง 6 ปี จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม (n=136)	ศินทร์พัฒนาสืบทอดของปัจจัยที่มีผลต่อปรับเปลี่ยนไปตามที่นักวิเคราะห์ทั่วไปชื่อนานหลัง 6 ปี			หน่วย: ล้านบาท
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	46,771	77,564	30,874	54,319
เทคโนโลยี	48,792	62,914	34,360	44,749
ทรัพยากร	390,218	407,472	144,654	296,593
บริการ	37,913	40,406	50,636	44,417
ศินทร์พัฒนาสืบทอด	9,636	3,087	11,122	9,716
ศินทร์พัฒนาสืบทอด	-	3,909	-	3,909
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	42,167	41,872	29,771	36,235
ค่าเชื้อรวม	95,916	91,032	50,236	69,991

จากตารางที่ 4-6 แสดงให้เห็นว่า ปีที่มีสินทรัพย์ถ้วนเฉลี่ยรวมสูงคือ ปี 2554 2553 และ 2555 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสินทรัพย์ถ้วนเฉลี่ย 3 ปี สูงเป็น 3 อันดับแรก คือ กลุ่ม อุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มอุตสาหกรรม เทคโนโลยี ตามลำดับ

จากกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกข้างต้น สามารถวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาซึ่งเป็นการ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ได้ดังต่อไปนี้

ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนาของบริษัทด้วยตัวอย่างของการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและคำนวณหารายการคงค้าง โดยคุณภาพนิじของผู้บริหาร โดยใช้ตัว แบบของ Modified Jones ในการประมาณค่ารายการคงค้าง โดยคุณภาพนิจของฝ่ายบริหาร โดยมี ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนแรก คำนวณหารายการคงค้างรวม ซึ่งคำนวณได้จากการ

$$TAC_{i,t} = [\Delta CA_{i,t} - \Delta Cash_{i,t}] - [\Delta CL_{i,t} - \Delta STD_{i,t}] - D&A_{i,t} \quad (1)$$

ภายหลังจากนำข้อมูลเข้าสู่ระบบแล้ว จะทำให้ได้รายการคงค้างรวมจาก (ผลต่างของ การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์หมุนเวียนหักด้วยเงินสด)-(ผลต่างของหนี้สินหมุนเวียนหักด้วยหนี้สิน ระยะยาวที่ถึงกำหนดชำระภายใน 1 ปี)-ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย รายการคงค้างรวม แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรมแสดงผลตามตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ค่าเฉลี่ยรายการคงคลังรวม/ สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต้นปีของบริษัทที่มีกำไรเป็นบวกตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ สำหรับปี พ.ศ. 2553-2555 จำแนกตามคุณภาพธรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปี 2553-2555 (n=136)						ปี 2553 (n=49)						ปี 2554 (n=28)						ปี 2555 (n=59)					
	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	-0.043	0.080	0.073	-0.152	-0.004	0.091	0.073	-0.105	-0.070	0.055	-0.019	-0.139	-0.047	0.112	0.072	-0.152								
เทคโนโลยี	-0.083	0.215	0.252	-0.661	-0.035	0.098	0.111	-0.180	-0.582	0.113	-0.502	-0.661	-0.001	0.147	0.252	-0.182								
ห้ามพำนัก	-0.051	0.071	0.050	-0.221	-0.061	0.075	0.030	-0.179	-0.002	0.050	0.050	-0.046	-0.075	0.074	-0.025	-0.221								
บริการ	-0.057	0.078	0.280	-0.244	-0.083	0.061	-0.010	-0.244	-0.064	0.050	0.017	-0.155	-0.037	0.096	0.280	-0.187								
สินค้าอุตสาหกรรม	-0.059	0.061	0.061	-0.162	-0.071	0.045	-0.027	-0.145	0.061	0.000	0.061	0.061	-0.070	0.058	-0.015	-0.162								
สินค้าอุปโภคบริโภค	-0.020	0.000	-0.020	-0.020	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.020	0.000	-0.020	0.000	-0.020	0.000	0.000	0.000	-0.020	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.031	0.117	0.216	-0.371	0.035	0.127	0.216	-0.233	0.025	0.091	0.131	-0.096	0.030	0.121	0.200	-0.371								
ค่าวัสดุคงคลัง																								
อุตสาหกรรม	-0.032	0.121	0.280	-0.661	-0.030	0.103	0.216	-0.244	-0.068	0.162	0.131	-0.661	-0.018	0.111	0.280	-0.371								

จากตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยของรายการคงคลังรวม โดยคุณอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยรายการคงคลังรวมมากที่สุดคือ ก่อสร้างและอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีค่าเท่ากับ 0.031 และน้อยที่สุดคือ ก่อสร้างและก่อสร้าง ไม่มีค่าเท่ากับ -0.083 อย่างไรก็ตาม ปีที่มีค่าเฉลี่ยของรายการคงคลังรวมมากที่สุดคือ พ.ศ. 2555 มีค่าเท่ากับ -0.018 ปี พ.ศ. 2553 มีค่าเท่ากับ -0.030 และพ.ศ. 2554 มีค่าเท่ากับ -0.068 ตามลำดับ

ขั้นตอนที่สอง นำรายการคงค้างทั้งหมดเข้าสู่ตัวแบบ Modified Jones จะได้สมการดังนี้
น้อยที่สุดของรายการคงค้างทั้งหมด เพื่อนำไปประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยเชิงเส้นของแต่ละบริษัท รายละเอียดตัวแบบมีดังนี้

$$TAC_{i,t}/TA_{i,t-1} = \alpha_1(1/TA_{i,t-1}) + \alpha_2(\Delta SALES_{i,t} - \Delta A/R_{i,t})/TA_{i,t-1}) + \alpha_3(PPE_{i,t}/TA_{i,t-1}) + \varepsilon_{i,t} \quad (2)$$

ในการประมาณการค่าสัมประสิทธิ์นี้ ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวแบบ ดังกล่าว โดยเก็บข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี จากปีที่บริษัทมีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังตามที่นักวิเคราะห์คาดการณ์ จากนั้นนำข้อมูลเข้าสู่สมการถดถอย (Regression analysis) เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยใช้ข้อมูลเป็นกลุ่มแยกตามแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้ค่าสัมประสิทธิ์เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์ ($\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3$)

ขั้นตอนที่สาม เมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวแล้ว ให้นำค่าดังกล่าวเข้าสู่ตัวแบบของ Modified Jones เพื่อคำนวณรายการคงค้างที่ไม่เข้ากับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารของแต่ละบริษัท ซึ่งแสดงเป็นตัวแบบได้ดังนี้

$$NDCA_{i,t} = \alpha_1(1/TA_{i,t-1}) + \alpha_2(\Delta SALES_{i,t} - \Delta A/R_{i,t})/TA_{i,t-1} + \alpha_3(PPE_{i,t}/TA_{i,t-1}) \quad (3)$$

โดยผลลัพธ์ที่ได้จากตัวแบบ กือ รายการคงค้างปกติของบริษัท รายละเอียดตามตารางที่ 7

ตารางที่ 4-8 ตัวเลขที่ระยะทางคงค้างบานดี/สินทรัพย์รวมที่ 1, ของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์สำหรับปี พ.ศ. 2553-2555 จำแนกตามกบัญชีอัตราหักรัฐ

ກຳນົດຊາທາກຽມ	ຢ່າງ 2553-2555 (n=136)						ຢ່າງ 2553 (n=49)						ຢ່າງ 2554 (n=28)						ຢ່າງ 2555 (n=59)					
	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.				
ເມຍຕະແດກ	-0.001	0.049	0.074	-0.073	0.057	0.019	0.074	0.036	-0.035	0.025	-0.021	-0.073	-0.015	0.043	0.034	-0.047	-0.004	0.056	0.151	0.654	-0.004			
ຄູຕາທາກຮຽມອາຫາໄຈ	-0.031	0.055	0.058	-0.113	-0.052	0.014	-0.037	-0.069	0.048	0.008	0.058	0.040	-0.067	0.035	-0.024	-0.113	-0.005	0.069	0.120	-0.148	0.064			
ເຫັນໂລຢີ	0.263	0.000	0.263	0.263	0.000	0.000	0.000	0.000	0.263	0.000	0.263	0.000	0.155	0.155	0.175	0.060	0.232	0.096	0.057	0.130	0.232	-0.155		
ທັງພະກອກ	-0.038	0.045	0.002	-0.152	-0.017	0.017	0.001	-0.053	-0.105	0.043	-0.048	-0.152	-0.034	0.043	0.002	-0.140	-0.002	0.091	0.654	-0.155	0.011			
ບຣິກາງ	0.263	0.000	0.263	0.263	0.000	0.000	0.000	0.000	0.263	0.000	0.263	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000			
ສືນຄ້າອາຫາທາກຮຽມ	0.057	0.130	0.232	-0.155	-0.020	0.050	0.026	-0.100	-0.155	0.000	-0.155	-0.155	0.001	0.025	0.037	-0.064	0.057	0.130	0.232	-0.155	0.064			
ສືນຄ້າອາຫາທາກຮຽມ	0.263	0.000	0.263	0.263	0.000	0.000	0.000	0.000	0.263	0.000	0.263	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000	0.000			
ຄ່ານີ້ຮັບວຸນຖຸກຸດໆ	-0.002	0.091	0.654	-0.155	0.011	0.049	0.120	-0.100	-0.027	0.161	0.654	-0.155	-0.002	0.069	0.232	-0.140	-0.002	0.091	0.654	-0.155	0.011			

จากตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยของรากชั้นของการคำนวณที่มีค่าเฉลี่ยทางการเงินที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทางการเงินที่สูงกว่า โดยคุณลักษณะทางการเงินที่มีค่าเฉลี่ยทางการเงินที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทางการเงินที่สูงกว่า คือไปริโภคภัณฑ์ที่ต่ำกว่า 0.263 และน้อยที่สุดคือ คุณลักษณะทางการเงินที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยทางการเงินที่ต่ำกว่า 0.038 อย่างไรก็ตาม ที่มีค่าเฉลี่ยของรากชั้นที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของรากชั้นที่ต่ำกว่า 0.011 ปี พ.ศ. 2555 นี้ค่าเท่ากับ -0.002 และพ.ศ. 2554 นี้ค่าเท่ากับ -0.027 ตามลำดับ

หลังจากได้รับการคัดกรองแล้ว น้ำรายการคงค้างที่หันกับรายการคงค้างปกติ จะได้รับการคัดกรองค้าง โดยดูพิเศษของผู้บริหาร ซึ่งจะนำไปใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยแสดงว่า “ตัว变量แบบต่อเนื่อง” เป็นตัวแปรตามตามตารางที่ 8

$$DCA/TA_{i,t-1} = (TCA/TA_{i,t-1}) - (NDCA/TA_{i,t-1})$$

ตารางที่ 4-9 ค่าเฉลี่ยรายการคงค้างโดยอัตรารพินิจของผู้บริหาร/สินทรัพย์รวมที่เหลือ ของบริษัทที่มีกำไรมากที่สุดทุกภาคแห่งชาติจากการพยากรณ์ของ
นักวิเคราะห์ พ.ศ. 2553-2555 จำแนกตามถ่วงอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปี 2553-2555 (n=136)					ปี 2553 (n=49)					ปี 2554 (n=28)					ปี 2555 (n=59)				
	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.	Mean	SD	Max.	Min.
เกษตรและอุตสาหกรรม																				
อาหาร	-0.042	0.066	0.040	-0.141	-0.062	0.076	0.011	-0.141	-0.035	0.071	0.040	-0.118	-0.032	0.071	0.038	-0.105				
เทคโนโลยี	-0.138	0.333	0.242	-1.316	-0.060	0.090	0.081	-0.198	-0.927	0.550	-0.539	-1.316	-0.014	0.135	0.242	-0.179				
ห้ามพากง	-0.020	0.075	0.067	-0.197	-0.009	0.068	0.067	-0.118	-0.050	0.056	0.005	-0.100	-0.008	0.096	0.060	-0.197				
บริการ	-0.052	0.100	0.284	-0.246	-0.148	0.056	-0.055	-0.246	0.035	0.054	0.110	-0.046	-0.038	0.090	0.284	-0.123				
สินค้าอุตสาหกรรม	-0.115	0.158	0.216	-0.384	-0.052	0.011	-0.043	-0.068	0.216	0.000	0.216	0.216	-0.245	0.095	-0.157	-0.384				
สินค้าอุปโภคบริโภค	-0.283	0.000	-0.283	-0.283	0.000	0.000	0.000	0.000	-0.283	0.000	-0.283	-0.283	0.000	0.000	0.000	0.000				
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	0.070	0.117	0.223	-0.310	0.052	0.126	0.220	-0.216	0.130	0.071	0.223	0.030	0.065	0.120	0.211	-0.310				
ค่าเสื่อมความทุกถุน																				
อุตสาหกรรม	-0.030	0.171	0.284	-1.316	-0.041	0.114	0.220	-0.246	-0.040	0.292	0.223	-1.316	-0.016	0.131	0.284	-0.384				

จากตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายผู้บริหาร โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยรายการคงค้าง โดยคุณพินิจของฝ่ายบริหารมากที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าเท่ากับ 0.070 และน้อยที่สุดคือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค มีค่าเท่ากับ -0.283 อย่างไรก็ตาม ปีที่มีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหารมากที่สุดคือปี พ.ศ. 2555 มีค่าเท่ากับ -0.016 ปี พ.ศ. 2554 มีค่าเท่ากับ -0.040 และ พ.ศ. 2553 มีค่าเท่ากับ -0.041 ตามลำดับ มีค่าเท่ากับ -0.131 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของรายการคงค้างรวม รายการคงค้างปกติ และรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร รวมทุกปีบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์

รายการ (<i>n</i> = 136)	รายการคงค้าง	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในคุณพินิจของฝ่าย	รายการคงค้างที่อยู่ในคุณพินิจของฝ่าย
	รวม (TAC)	บริหาร (NDCA)	บริหาร (DCA)
บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง			
ค่าเฉลี่ย	-0.032	-0.002	-0.030
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.121	0.091	0.171
ค่าสูงสุด	0.280	0.654	0.284
ค่าต่ำสุด	-0.661	-0.155	-1.316

จากตารางที่ 4-10 พบร่วมว่า ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการคงค้างรวมทุกปีบริษัท มีค่าเท่ากับ -0.032 และ 0.121 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการคงค้างที่ไม่อยู่ในคุณพินิจของฝ่ายบริหาร รวมทุกปีบริษัท มีค่าเท่ากับ -0.002 และ 0.091 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร รวมทุกปีบริษัท มีค่าเท่ากับ -0.030 และ 0.171 ตามลำดับ

จากกลุ่มบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ จำนวนห้างสิ้น 136 ปีบริษัท นำกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมา分บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังมากกว่า 1 ปี เพื่อนำมาคำนวณค่าความผันผวนของกำไรไว้วัดค่าโดยค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร (Coefficient of variation) คงเหลือจำนวนกลุ่มตัวอย่างคงเหลือทั้งสิ้น 33 บริษัท จากนั้นนำกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการหาค่า Median ค่าความผันผวนของกำไร

โดยสามารถแบ่งได้กลุ่มที่มีกำไรผันผวนมาก มีจำนวนทั้งสิ้น 17 บริษัท และกลุ่มนี้ที่มีกำไรผันผวนน้อย มีจำนวน 16 บริษัท บริษัทดังแสดงได้ตามตารางที่ 4-11 และตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-11 บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ แบ่งตามประเภทบริษัทที่มีความผันผวนกำไรมาก และบริษัทที่มีความผันผวนกำไรมาน้อย ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
บริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก	17	52%
บริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย	16	48%
รวม	33	100%

ตารางที่ 4-12 ค่าเฉลี่ยกำไร ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความผันผวนของกำไรของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 จำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท

รายการ	(ล้านบาท)		
	ค่าเฉลี่ยกำไร	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความผันผวนของกำไร
บริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก (n=17)			
ค่าเฉลี่ย	18,905	12,899	0.840
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	38,463	24,523	0.252
ค่าสูงสุด	155,598	99,547	1.308
ค่าต่ำสุด	187	238	0.523
บริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย (n=16)			
ค่าเฉลี่ย	10,503	3,253	0.259
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	14,740	6,135	0.161
ค่าสูงสุด	46,259	24,115	0.521
ค่าต่ำสุด	365	14	0.004
ค่าเฉลี่ยรวม (n=33)			
ค่าเฉลี่ย	14,831	8,222	0.558
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	29,321	18,501	0.362
ค่าสูงสุด	155,598	99,547	1.308
ค่าต่ำสุด	187	14	0.004

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยกำไร คือค่าเฉลี่ยกำไรไม่รวมรายการคงค้างในคุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (DCA)

อย่างไรก็ตาม สามารถเปรียบเทียบกำไรที่นักลงทุนคาดหวังถัวเฉลี่ยและกำไรจริงถัวเฉลี่ย (รวมรายการคงค้างในคุณสมบัติของผู้อัยวีหาร) สำหรับบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย ดังแสดงได้ตามตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 กำไรที่นักลงทุนคาดหวังถัวเฉลี่ยและกำไรจริงถัวเฉลี่ยของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ แบ่งตามประเภทบริษัทที่มีความผันผวนกำไรมาก และบริษัทที่มีความผันผวนกำไรน้อย ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 จำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท

กลุ่มตัวอย่าง	หน่วย: ล้านบาท		
	กำไรที่นักลงทุนคาดหวังถัวเฉลี่ย	กำไรจริงถัวเฉลี่ย	ผลต่าง
บริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก ($n=17$)	10,046	12,102	2,056
บริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย ($n=16$)	4,131	5,282	1,151
ค่าเฉลี่ยรวม ($n=33$)	7,088	8,692	1,603

จากตารางที่ 4-13 บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ แบ่งตามประเภทบริษัทที่มีความผันผวนกำไรมาก และบริษัทที่มีความผันผวนกำไรน้อย ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 พบว่า ผลต่างระหว่างกำไรที่นักลงทุนคาดหวังถัวเฉลี่ยและกำไรจริงถัวเฉลี่ยสำหรับกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากมีค่าเท่ากับ 2,056 ล้านบาท และผลต่างระหว่างกำไรที่นักลงทุนคาดหวังถัวเฉลี่ยและกำไรจริงถัวเฉลี่ยสำหรับกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อยมีค่าเท่ากับ 1,151 ล้านบาท

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นสำหรับบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อยดังกล่าว ตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาของรายการคงค้างรวม รายการคงค้างปกติ และรายการคงค้าง โดยคุณภาพนิจของฝ่ายบริหาร สำหรับบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์สำหรับบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 จำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท

รายการ (n=33)	รายการคงค้างรวม	รายการคงค้างที่ไม่ อยู่ในคุณภาพนิจ ของฝ่ายบริหาร	รายการคงค้างโดย คุณภาพนิจของฝ่าย บริหาร	ค่าสมบูรณ์ รายการคงค้างโดย คุณภาพนิจของฝ่าย บริหาร
	(TAC)	(NDCA)	(DCA)	(ABDCA)
บริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก (n=17)				
ค่าเฉลี่ย (Mean)	-0.068	-0.007	-0.061	0.093
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	0.103	0.077	0.140	0.120
ค่าสูงสุด (Maximum)	0.142	0.227	0.147	0.424
ค่าต่ำสุด (Minimum)	-0.301	-0.087	-0.424	0.001
บริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย (n=16)				
ค่าเฉลี่ย (Mean)	-0.077	0.006	-0.083	0.085
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	0.048	0.029	0.054	0.050
ค่าสูงสุด (Maximum)	0.001	0.068	0.020	0.177
ค่าต่ำสุด (Minimum)	-0.184	-0.027	-0.177	0.001

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการคงค้างรวมของบริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก มีค่าเท่ากับ -0.068 และ 0.103 ตามลำดับ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยคงค้างที่อยู่ในคุณภาพนิจของฝ่ายบริหารของบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย มีค่าเท่ากับ -0.077 และ 0.048 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาว่าผู้บริหารมีการตกแต่งกำไร เพื่อให้ตัวเลขกำไรที่แสดงในงบการเงินนั้นเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์หรือไม่ สำหรับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 ผลของการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย 2 ข้อ รายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1

H_0 : บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์จะมีการตอบแทนกำไรผ่านรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร
โดยมีสมมติฐานทางสถิติดังนี้

$$H_0: DCA_{E_{return}} = 0$$

$$H_1: DCA_{E_{return}} \neq 0$$

โดยที่

$DCA_{E_{return}}$ = ค่าเฉลี่ยของการคงค้างเกินปกติของบริษัทที่กำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์

ตารางที่ 4-15 ค่าเฉลี่ยรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร/สินทรัพย์รวมปี_{t-1} ของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ พ.ศ. 2553-2555 จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปี 2553-2555 (n=136)			
	Mean	SD	Max.	Min.
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	-0.042	0.066	0.040	-0.141
เทคโนโลยี	-0.138	0.333	0.242	-1.316
ทรัพยากร	-0.020	0.075	0.067	-0.197
บริการ	-0.052	0.100	0.284	-0.246
สินค้าอุตสาหกรรม	-0.115	0.158	0.216	-0.384
สินค้าอุปโภคบริโภค	-0.283	0.000	-0.283	-0.283
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.070	0.117	0.223	-0.310
ค่าเฉลี่ยรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม	-0.030	0.171	0.284	-1.316

จากตารางที่ 4-15 นำค่าเฉลี่ยรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหารต่อสินทรัพย์รวมปีที่_{t-1} ของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ พ.ศ. 2553-2555 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ผลการทดสอบตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 ผลการทดสอบค่าทางสถิติของรายการคงค้างที่อยู่ในคุณภาพนิจของฝ่ายบริหารของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	t	Sig.
				Difference (2-tailed)
บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง	136	-0.030	-2.059	0.041

จากตารางที่ 4-16 เป็นการทดสอบสมมติฐานของค่าเฉลี่ยรายการคงค้างที่อยู่ในคุณภาพนิจของฝ่ายบริหารของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ ตามสมมติฐานงานวิจัยที่ 1 ผลการทดสอบพบว่ากลุ่มบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง มีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างที่อยู่ในคุณภาพนิจของฝ่ายบริหาร -0.030 ค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -2.059 และค่า P-Value เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยความเชื่อมั่น 95 % จึงปฏิเสธ สมมติฐานทางสถิติ H_0 และคงว่าค่าของรายการคงค้างในคุณภาพนิจของฝ่ายบริหาร ไม่เท่ากับศูนย์ จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงยอมรับสมมติฐานงานวิจัย แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์จะมีการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างโดย คุณภาพนิจของฝ่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2

H_2 : บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์และ มีความผันผวนของกำไรมากกว่า จะมีการตกแต่งกำไรมากกว่าบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์และมีความผันผวนของกำไรน้อยกว่า โดยมีสมมติฐานทางสถิติค้างนี้

$$H_0: ABDCA_{HCV} \leq ABDCA_{LCV}$$

$$H_1: ABDCA_{HCV} > ABDCA_{LCV}$$

โดยที่

$ABDCA_{HCV}$ = ค่าสมบูรณ์ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างเกินปกติของบริษัทที่มีกำไร เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ซึ่งมีกำไรผันผวนมาก

$ABDCA_{LCV}$ = ค่าสมบูรณ์ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างเกินปกติของบริษัทที่มีกำไร เป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ซึ่งมีกำไรผันผวนน้อย

ตารางที่ 4-17 ค่าเฉลี่ยรายการคงค้าง โดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร/สินทรัพย์รวมปี^{ที่ ๑} ของบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์ พ.ศ. 2553-2555 จำแนกตามกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย จำนวน 33 บริษัท

รายการ (n=33)	รายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร	ค่าสมบูรณ์รายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร (ABDCA)
	(DCA)	
บริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก (n=17)		
ค่าเฉลี่ย (Mean)	-0.061	0.093
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	0.140	0.120
ค่าสูงสุด (Maximum)	0.147	0.424
ค่าต่ำสุด (Minimum)	-0.424	0.001
บริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย (n=16)		
ค่าเฉลี่ย (Mean)	-0.083	0.085
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	0.054	0.050
ค่าสูงสุด (Maximum)	0.020	0.177
ค่าต่ำสุด (Minimum)	-0.177	0.001

นำค่าเฉลี่ยรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหารต่อสินทรัพย์รวมปีที่ ๑ ที่เป็นค่าสมบูรณ์ ทำการเปรียบเทียบค่าคงคล่องตัวของกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนมาก และกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อยเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการทดสอบตามที่แสดงไว้ในตารางที่ 13.2

ตารางที่ 4-18 รายการคงค้างที่อยู่ในคุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Absolute DCA) ของบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย

กลุ่มตัวอย่าง (บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง)	N	Mean	Std. Deviation
บริษัทที่มีความผันผวนกำไรมาก	17	0.093	0.120
บริษัทที่มีความผันผวนกำไรน้อย	16	0.085	0.050

จากตารางที่ 4-18 พบว่ากลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากมีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างรวม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.093 และ 0.085 ตามลำดับ และพบว่ากลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อยมีค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างรวมและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.085 และ 0.050 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-19 ผลการทดสอบค่าทางสถิติของรายการคงค้างที่อยู่ในคุลยพินิจของฝ่ายบริหารของ บริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย

กลุ่มตัวอย่าง (บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวัง)	N	Mean Difference	t	Sig. (1-tailed)
รายการคงค้างที่อยู่ในคุลยพินิจของฝ่ายบริหาร กำไรผันผวนมาก-กำไรผันผวนน้อย	33	0.008	0.246	0.404

จากตารางที่ 4-19 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลต่างของรายการคงค้างที่อยู่ในคุลยพินิจของฝ่ายบริหารของกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนมากและกลุ่มบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย ผลการทดสอบพบว่าค่าเฉลี่ยผลต่างมีค่าเท่ากับ 0.008 ค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.246 และค่า P-value เท่ากับ 0.404 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ H_0 นั้นคือ บริษัทที่มีกำไรผันผวนมากมีขนาดรายการคงค้างที่อยู่ในคุลยพินิจของฝ่ายบริหารมากกว่าบริษัทที่มีกำไรผันผวนน้อย ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานงานวิจัยที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

ตารางที่ 4-20 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
H ₁ : บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์จะมีการตกลงแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างโดยคุณพินิจของฝ่ายบริหาร	ยอมรับ
H ₂ : บริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์และมีความผันผวนของกำไรมากกว่า จะมีการตกลงแต่งกำไรมากกว่าบริษัทที่มีกำไรเป็นไปตามที่นักลงทุนคาดหวังจากการพยากรณ์ของนักวิเคราะห์และมีความผันผวนของกำไรน้อยกว่า	ปฏิเสธ